

[Traberg Smidt]

Min konklusion på uddannelsesafsnittet, som jeg synes er det tungeste og væsentligste i redegørelsen, er, at der kommer nogle konsekvenser af en politik, som baserer sig på det, der er nævnt i redegørelsen. En af de konsekvenser bliver, at vi får en mere kvalificeret arbejdsstyrke, som også vil forstå at sætte pris på sin arbejdskraft, når den skal sælges.

Det vil også betyde, at arbejdsstyrken bliver mere forskelligt kvalificeret, og det kan jo nok give de overenskomtparter, som i 1991 forhåbentlig skal udmønte nogle af de her ting, inspiration til at finde på mere smidige lønsystemer. Jeg kan sagtens nævne overenskomstområder, hvor de øjeblikkelige overenskomster passer meget dårligt til de individuelle kvalifikationer, som efterhånden vil vokse frem af det system, der her er beskrevet.

Jeg synes, det er ganske udmærket, hvis konsekvensen af en højere uddannelse bliver, at man også tager sig dyrere betalt, fordi man så også er det mere værd som faktor i produktionen. Der er den pudsige sammenhæng mellem de områder, hvor der er høj vækst, at der også dér er en meget høj forskel i lønnen til de enkelte medarbejdere. Der kan inden for et område sagtens være højtlønnede og lavtlønnede, men det er generelt – efter min opfattelse – et dynamisk element at have lønforskelle inden for et område.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Den tale, som hr. Traberg Smidt holdt, er ret enestående, synes jeg, men ikke overraskende. Altså hvis bare vi kan sørge for, at lønningerne bliver holdt tilstrækkelig langt nede, så skal det nok gå alt sammen. Det er den gammelliberale tænkning, som jo næsten er ubærlig. Jeg ved godt, det er blevet moderne i visse kredse, at det nok har den sammenhæng. Det har det jo ikke. Vi er det 10. rigeste land i verden, vi er et højt udviklet samfund, og så skal man stadig væk høre på, at problemet er de lavtlønnede og deres berettigede krav om at få 5–10 kr. mere i timen, mens andre kan køre videre med 160 kr. i timen, for slet ikke at tale om folketingsmedlemmer, som jo tjener det hvide ud af øjnene og laver lønforhøjelser til sig selv på 37 pct., når andre skal have 2 pct. Det er jo næsten ubærligt, at ikke nye tanker kan komme ind, også hos Venstre, at man skal høre hyldningen af, at

bare de lavtlønnede bliver ved med at være lavtlønnede, så skal vi nok få klaret vores problemer. Det er jo ikke sandheden, og et eller andet sted tror jeg da helt bestemt at hr. Traberg Smidt kommer til at give mig ret, om ikke før så i hvert fald senere.

Man ser helt bort fra, at der sker en teknologisk udvikling i øjeblikket. Det er et af de problemsæt, som vi burde tage meget kraftigere op, end vi har gjort tidligere. Jeg taler ikke om kon-torsektoren, som bliver teknologiseret i øjeblikket, men jeg tænker mere på det private erhvervsliv. Vi kan tage sådan noget som bryggerierne, hvor man pludselig kan brygge det samme antal øl med 450 personer mindre, end man kunne tidligere. Det er sådan nogle ting, vi skal have fat i og se på, hvordan vi sørger for at få skabt nogle nye arbejdspladser, der både er ressourcebesparende, miljørigtige osv. Men i stedet for så skal vi tærskle videre i, at bare folk bliver ved med at have 58 kr. i timen, så skal det nok gå alt sammen. Det kommer vi ikke videre af, hr. Traberg Smidt.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Det er selvfølgelig ikke overraskende, at partiet Venstre kommer med udtalelser om, at hvis bare vi holder lønningerne nede, så klarer vi alle problemer i Danmark. Jeg må sige, at det er ikke Socialdemokratiets opfattelse, at indkomstpolitik alene klarer problemerne. Det er heller ikke Socialdemokratiets opfattelse, at indkomstpolitik kombineret med voldsomme besparelser på de offentlige budgetter klarer problemerne. Det er en aktiv indsats på en række områder, der skal til.

Men i modsætning til fru Lilli Gyldenkilde vil jeg da sige, at hr. Traberg Smidt ikke tænker gammeldags, for vi ved, at internationale økonomer er optaget af dette lønspørgsmål. Internationale, helt moderne økonomer har også slået igennem i Amerika og England, hvor dørmænd og kogekoner er ved at blive moderne igen, så man er ved at opbygge et decideret tyendesystem.

Man kunne modsætningsvis spørge hr. Traberg Smidt – når filosofien alligevel er så spændende, at den skal nævnes i en debat som denne – hvor meget lønnen skal sættes ned, før vi har fuld beskæftigelse.